PRIETENII LITERARE SĂTMĂRENE: GH. BULGĂR ȘI NAE ANTONESCU

Viorel CÂMPEAN
Marta CORDEA

Keywords: *Gheorghe Bulgăr, Nae Antonescu, Sanislău, Terebești, eminescologist, literary friendship, dedications.*

Abstract: Our article intends to illustrate the literary friendship between the two spiritual patrons of the institution book from Satu Mare, Satu Mare County Library. Since 2033, the Library Reading Room of Satu Mare County Library is named after the national Eminescu specialists' class/eminescologist, Gheorghe Bulgăr and during the last years the Library has built a Memorial Workshop named after the „Romanian revuistic parent", Nae Antonescu.

This freendship between the two scholars who have earned a well-deserved status is national as well as in Satu Mare cultural history is illustrated by the dedications of Gh. Bulgăr on the volumes written by homself over time, volumes sent to Nae Antonescu and kept in the library of the literary historian. It also presents some texts by Nae Antonescu as intention of better knowledge of Gh. Bulgăr's work.

Ключові слова: *Г. Булгар, Антонеску, Саніслау, Теребешті, дослідник творчості Емінеску, мистецтво написання театральних журналів, літературна дружба, тексти шани.*

Резюме: У нашій статті проілюстрована літературна дружба між двома покровителями установ сатумарської книги, Повітовою бібліотекою Сату Маре. Починаючи з 2003 року, читальний зал Повітової бібліотеки Сату Маре дістав назву ім. Георге Болгар, національного дослідника творчості румунського поета Міхая Емінеску. В останні роки бібліотека організувала меморіальне ательє ім. Нає Антонеску – «батька румунського мистецтва написання театральних журналів».

Дружба між двома вченими, які заслужили свій статус у галузі сатумарської та національної історії культури, ілюструється за допомогою текстів шани Георгія Булгару, написані ним впродовж років, що зберігаються в бібліотеці історії літератури. Також, представлені і декілька текстів Нає Антонечку, які описують відому діяльність Г. Булгару.

*
* *

Biblioteca Județeană Satu Mare, în colaborare cu forurile culturale competente, a ales în deplină cunoștință de cauză ca numele regretatului cărturar Gheorghe Bulgăr să fie purtat de către Sala de lectură. Se întâmpla acest lucru în anul 2003, la un an de la plecarea în eternitate a ilustrului profesor. În anii din urmă instituția noastră, achiziționând un bogat fond de carte, publicații și manuscrise de la urmașii lui Nae Antonescu, a inaugurat un Atelier memorial care poartă numele „părintelui revuisticii". Se poate spune că acum principala instituție sătmăreană a cărții are doi patroni spirituali. Materialul nostru dorește să ilustreze faptul că prietenia literară dintre cei doi cărturari cu origini sătmărene nu a fost întâmplătoare, de aici rezultând poate și faptul că amândoi și-au câștigat un binemeritat statut în cadrul istoriei culturale sătmărene și naționale. Și, poate cel mai important mesaj pentru generațiile de azi și de mâine este faptul că nu se poate construi nimic durabil, în cultură dar și în alte domenii ale vieții sociale, dacă nu există prietenie adevărată între oamenii uniți de o pasiune comună și statornică.

Sanislăul este una dintre localitățile aparținătoare județului Satu Mare care adat patrimoniului românesc foarte multe personalități; am afirmat într-o împrejurare că această localitate poate fi considerată, alături de Pomi, Săliștea ținuturilor noastre.Grupul preoților greco-catolici, slujitori sau originari din Sanislău îi cuprinde pe Basiliu Kövari, Dimitrie Hossu, Gavril Lazăr de Purcăreți,

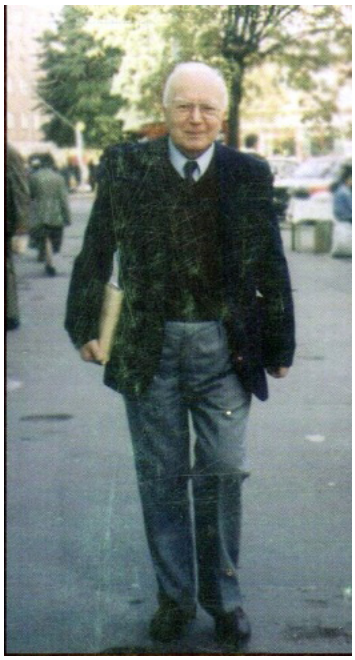

Alexa Pop, Augustin Maghiar, frații Vasile și Ignațiu Chirvai[1]. Cu toții au activat atât pe tărâm cultural, cât și național, unii dintre ei fiind profesori la școlile românești din Oradea și Beiuș. Din Sanislău era originar și profesorul Ioan Silaghi-Corbu, cunoscut autor de manuale. Venind pe tărâmul literaturii remarcăm faptul că în această localitate au văzut lumina zilei poeții Costa Carei și Ion Cherejan. Indubitabil, însă, fiul Sanislăului cu activitatea cea mai bogată în cultura română a fost lingvistul Gheorghe Bulgăr[2], consacrat în istoria literelor române ca unul dintre cei mai mari eminescologi.

Gheorghe Bulgăr s-a născut la 13 aprilie 1920 în Sanislău. Tatăl său s-a numărat printre cei prezenți la Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia din 1 Decembrie 1918. Școala primară a urmat-o în Sanislău iar liceul la „Emanuil Gojdu" din Oradea, absolvind în anul 1940. Din acea perioadă a avut amintiri frumoase, evocând figuri de foști profesori precum Jean Boutière[3]. A păstrat o frumoasă relație cu reputata instituțieșcolară orădeană, el donând mereu cărți scrise de el, sau primite de la alți autori cu dedicație[4].

A debutat publicistic în „Țara visurilor noastre", revistă a liceului „Emanuil Gojdu", condusă de profesorul Augustin Cosma(prima serie a revistei a apărut la Oradea între anii 1937-1940). Acest profesor a încurajat ucenicia literară a lui Gh. Bulgăr, dar și pe cea a lui Ovidiu Drimba sau Ion Maria Șereș[5]. Gh. Bulgăr a devenit colaborator permanent și membru în comitetul de redacție. Deși foarte tânăr, a colaborat la vestita revistă sătmăreană „Afirmarea", cu critică literară, dar și cu o schiță intitulată *Grave tulburări*[6]. Eminența sa în cadrul școlii este dovedită și de faptul că la concursul „Tinerimii Române" din 1938 a cucerit premiul I cu cunună[7].

În toamna anului 1940, după cedarea Ardealului, a fost arestat la Oradea; după eliberare a fost însărcinat de către episcopul Ioan Suciu să predea Mitropoliei din Blaj documente despre atrocitățile de la Ip și Trăznea, spre a fi expediate la Roma. Și-a îndeplinit cu succes sarcina. A urmat la București Facultatea de Litere (1940-1944); din 1941 s-a înscris și la Drept, licența la această disciplină obținând-o în anul 1948.

A continuat să colaboreze la „Țara visurilor noastre", revistă care a apărut în a doua serie la Timișoara, între anii 1941-1945. Găsim în paginile revistei și semnătura fratelui său, profesorul Ion Gh. Bulgăr, care se va stinge prea repede din viață[8], probabil imediat după terminarea celui de-al Doilea Război Mondial.

A fost concentrat, luând parte la luptele din Transilvania cu renumitul detașament Păuliș. Între 1946-1949 a predat la Liceul „Gheorghe Șincai" din Baia Mare. A trecut apoi ca asistent la Facultatea de Litere din București avându-l ca șef de catedră pe Al. Graur.

Anul III. — Nr. 71. Exemplarul 500 Lei. Duminecă, 19 947.

DEMOCRATUL

Organ de luptă democratică

A fost secretar de redacție la revista „Cum vorbim". A colaborat la „Dicționarul limbii române literare" și la „Gramatica Academiei" (fondatori Emil Manu și Al. Bistrițeanu).

[1] Cele mai multe dintre biografiile acestor personalități pot fi găsite în volumul autorilor Zora și Ioan Belean, *Comuna Sanislău*, apărut în Oradea la Editura Treira în anul 2010.

[2] Jana Balacciu, Rodica Chiriacescu, *Dicționar de lingviști și filologi români*, București, 1978, p. 81-82.

[3] Emil I. Roșescu, *Cartea de aur ilustrată a Liceului „Emanuil Gojdu"*, Oradea, 1994, p. 43.

[4] *Ibidem*, p. 79.

[5] Nae Antonescu, *Din presa sătmăreană de altădată*, Satu Mare, 2013, p. 244.

[6] *Ibidem*, p. 20, 47, 109.

[7] Emil I. Roșescu, *op. cit.*, p. 79.

[8] Nae Antonescu, *„Țara visurilor noastre"*, în „Limba și literatura română. Revistă trimestrială pentru elevi", București, nr. 3, an III (IV), iulie-septembrie 1977, p. 42-43.

După război îl găsim printre colaboratorii la publicația careiană „Democratul", în special în cadrul rubricii *Carnet cultural*. Exemplificăm cu articole precum *Pretext despre muncă* sau cu un material dedicat părintelui Vasile Lucaciu, văzut *Ca român și european vizionar*. În jurul acestei publicații-is-au mai adunat semnăturile lui Ovidiu Drimba, Iosif Moruțan, Valentin Raus, Ion Apostol Popescu, Andrei Bogdan, Paul Pteancu, Stelian Popescu-Segarcea, dar și Nae Antonescu, acesta în special cu recenzii de cărți[9].

Presa liberă își trăia la Carei ultimele momente.În acei ultimi ani de libertate a presei avea să apară aici publicația „Prietenii artei", cu subtitlul „revistă bilunară de literatură". Din comitetul de conducere făceau parte Ion Cherejan (în locuința acestuia avea sediu redacția), Ovidiu Drimba, Ion Caraion, Emil Manu, Ion Apostol Popescu, dar și frații Gh. și Ion Bulgăr. Vremurile au îngăduit apariția numai a două numere. În numărul prim Gh. Bulgăr semnează articolul *Cetățean și european* iar Nae Antonescu (sub semnătura „Nae Tarabă")vorbește despre două publicații: „Jurnalul literar" și „Revista literară". În numărul doi (ultimul, după cum vom vedea), Gh. Bulgăr semnează articolul *Agonia individualismului?*; Nae Antonescu semnează mai multe articole: *Originea sinonimelor: polisemia* (cu pseudonimul I. A. Terebești) și obișnuitele cronici de carte și revista revistelor, semnate „Nae Tarabă", prima, și „N. T." cea de a doua.

Al treilea număr nu s-a mai putut imprima din cauza numeroaselor atacuri asupra ideologiei revistei. Nae Antonescu mărturisea că, fiind corectorul publicației, știa precis că acel al treilea număr fusese pregătit pentru tipar, tot el afirmând că „Prietenii artei" a fost ultima publicație periodică literară din Transilvania cu o atitudine independentă[10]. Cortina de Fier coborâse și peste ziaristica românească!

În anul 1952 Gh. Bulgăr este eliminat din facultate pe motive politice. O perioadă a lucrat ca cercetător la Institutul de Lingvistică. Revine la Universitate în urma unui concurs care a avut loc în anul 1962. A acumulat succesiv toate gradele didactice, devenind decan al Facultății de filologie din cadrul Institutului Pedagogic.

Valoarea lui pedagogică i-a îngăduit să profeseze, în ciuda dosarului său destul de „incorect politic" – în viziunea sistemului de atunci, și peste hotarele Cortinei de Fier, el dezvoltând o merituoasă activitate în Franța. A fost profesor-asociat al Universităților Sorbona (1965-1967, a lucrat cu prof. Alain Guillermon), Lyon III (1978-1980), Bordeaux-Lettres (1988-1990)[11].

Nu vom insista în aceste rânduri asupra personalității lui Nae Antonescu (1921-2008) întrucât spațiul cultural sătmărean, prin intermediul Bibliotecii Județene l-a făcut cunoscut în ultimii ani. Pentru Gh. Bulgăr, într-un articol publicat în anul morții sale, Nae Antonescu era „[...] desigur cel mai erudit cunoscător al revistelor literare românești interbelice, publicând în ultima jumătate de secol o mulțime de studii și articole despre această bogăție culturală, în care se reflectă idei, teme, afirmări de talente și de inițiative creatoare, cu un cuvânt o vastă imagine a spiritualității românești. La vârsta bilanțurilor, prietenul nostru de o viață, pe cât de modest dascăl (în comuna Terebești de lângă Satu Mare), pe atât de harnic și onest cercetător literar, s-a hotărât să adune în cărți rezultatul investigațiilor sale [...]"[12].

Nae Antonescu îl făcea cunoscut sătmărenilor pe profesorul Gh. Bulgăr încă în anul 1969, într-un articol publicat în suplimentul „Cronicii sătmărene", „Geneze": „Gh. Bulgăr este cercetător al limbii operelor literare, deosebit de activ în domeniul specialității sale, înrudite cu literatura și creația artistică. Scrierile beletristice sunt urmărite pentru frumusețea pe care o încorporează fondul ideativ, începând cu primele texte ale culturii românești și până în actualitate. Gh. Bulgăr este cercetător avizat al virtuților limbajului operei eminesciene"[13].

Vorbind despre apropierea dintre Eminescu și părțile sătmărene, Nae Antonescu afirmă că „Gheorghe Bulgăr a demonstrat –pe bază de citate – cât de mult iubea Eminescu limba veche a nordului țării, ocazii cu care amintește și de graiul sătmărean"[14].

Nae Antonescu a debutat editorial cu *Scriitori uitați* în anul 1980. Apariția acelei cărți Gh.

---

[9] *Idem*, *Din presa sătmăreană de altădată*, Satu Mare, 2013, p. 249.

[10] *Ibidem*, p. 250-251.

[11] George Vulturescu, *Cultură și literatură în ținuturile Sătmarului. Dicționar 1700-2000*, Satu Mare, 2000, p. 53-57.

[12] Gheorghe Bulgăr, *Nae Antonescu: Reviste din Transilvania*, în „Limbă și literatură", București, vol. I-II, an XLVII, 2002, p. 130.

[13] Nae Antonescu, *Din presa sătmăreană de altădată*, Satu Mare, 2013, p. 97.

[14] *Ibidem*, p. 277.

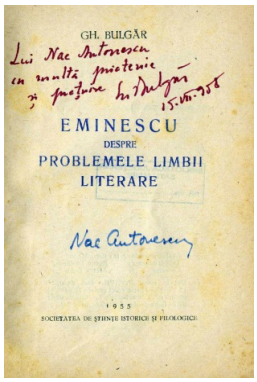

Bulgăr o considera „un act de justiție literară", deoarece readucea „în istoria culturii noastre autori uitați, unii cu o activitate remarcabilă" și „nu se știe care ar fi fost dimensiunile operei lor, – a tuturor celor incluși în acest frumos volum de evocări judicios cântărite de Nae Antonescu – dacă ar fi apucat să scrie mai departe. Cert e că ceea ce ei ne-au lăsat, ceea ce se vede în paginile acestui volum justifică efortul unei restituiri necesare. Autorul a făcut-o, cum spune în *Prefață*, admirabil, pe deplin informat, cu discernământmatur, cu o experiență literară demnă de laudă și cu totală bunăcredință și convingere că istoria nu trebuie să uite valorile spirituale de diferite mărimi, componente ale unei epoci culturale de mare strălucire"[15].

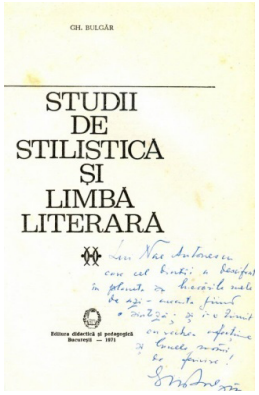

Vom ilustra, în continuare, prietenia literară, atât de longevivă, dintre cei doi cărturari născuți pe plaiurile Sătmarului. Remarcăm faptul că dedicațiile oferite lui Nae Antonescu de către Gh. Bulgăr se întind cronologic pe nu mai puțin de 56 de ani. Astfel, prima dedicație este scrisă pe volumul de debut al lui Gh. Bulgăr, *Eminescu despre problemele limbii literare*[16]; cartea este dedicată amintirii fratelui lui Gh. Bulgăr, iar pentru cărturarul de la Terebești autorul a notat:„Lui Nae Antonescu cu multă prietenie și prețuire Gh. Bulgăr 15.VII. 955".

Nu vor veni ani ușori, amândoi cărturarii sătmăreni stând, oarecum, sub semnul tăcerii. Abia în anul 1968 Gh. Bulgăr editează volumul *Limba română. Sintaxă și stilistică*[17], iar dedicația sună așa: „Prietenului Nae Antonescu vechea prețuire și afecțiune a lui Gh. Bulgăr 1 II /969".

Bucuria de a-și vedea tipărit un nou volum, dar și respectul și gratitudinea pentru Nae Antonescu răzbat din dedicația de pe volumul *Studii de stilistică și limbă literară*[18]: „Lui Nae Antonescu care cel dintâi a descifrat în planeta sa lucrările mele de azi – recenta fiind o sinteză; și i-o trimit cu vechea afecțiune și bunele urări de fericire! Gh. Bulgăr".

Cordialitatea prieteniei reiese și din dedicațiile de pe volumul *De la cuvânt la metaforă în variantele liricii eminesciene*[19]:„Lui Nae Antonescu cu vechea prietenie și prețuire! Cordial, Gh. Bulgăr" și din studiul *Un moment esențial în evoluția limbajului poetic eminescian*[20]: „Omagiul cordial al lui Gh. Bulgăr" și din recenzia la volumul lui Ion Gheție, *Baza dialectală a românei literare*[21]: „Lui Nae Antonescu cordial omagiu Gh. Bulgăr".

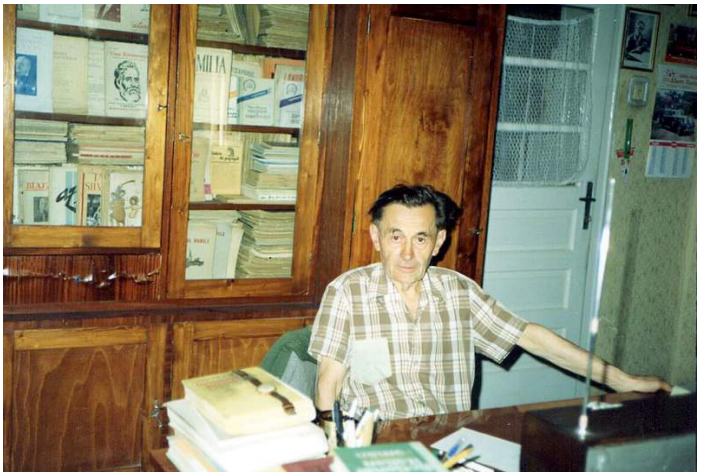

Din dedicația oferită pe recenzia lui Gheorghe Bulgăr la volumul Luiza Seche, *Lexicul artistic eminescian în lumină statistică*[22]: „Mulțumesc cordial, și calde salutări! Sper să meargă lucrarea de licență. Păcat că nu m-ai întrebat mai demult; aveam teme frumoase! Gh. Bulgăr", putem bănui că cei doi profesori au contribuit împreună la îndrumarea unor studenți pentru realizarea unor lucrări de licență.

[15] Gh. Bulgăr, *Nae Antonescu – Scriitori uitați, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1980*, în „Limbă și literatură", București, nr. 1/1981, p. 318-319.

[16] [București], Societatea de științe istorice și filologice, 1955.

[17] București, Editura didactică și pedagogică, 1968.

[18] București, Editura didactică și pedagogică, 1971.

[19] Iași, Editura Junimea, 1975.

[20] Publicat în „Limba română", București, Editura Academiei Republicii Socialiste România, Anul XXIV, nr. 5, 1975, p. 449-455.

[21] București, Editura Academiei, 1975, iar recenzia a fost publicată în „Limba română", Editura Academiei Republicii Socialiste România, Nr. 5, Anul XXV, sept.-oct., 1976, p. 559-561.

[22] București, Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1974, 602 p., în „Limba română", Editura Academiei Republicii Socialiste România, Nr. 6, Anul XXV, nov.-dec., 1976, p. 632-636.

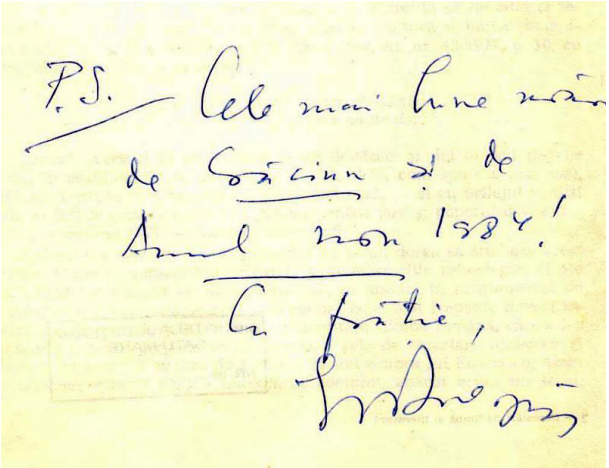
P.S. Cele mai bune urări de Crăciun și de Anul nou 1984!
Cu frăție,

Cronologia dedicațiilor consemnează din nou bunele relații între cei doi cărturari.Astfel, exemplificăm cu cele două extrase ale studiului*Eminescu despre unirea și independența românilor*[23]: „Lui Nae Antonescu cordial omagiu Gh. Bulgăr" (exemplarul 1) și „Lui Nae Antonescu cordial omagiu și frățesc salut Gh. Bulgăr" (exemplarul 2).

Pe volumul *Românii toți s-adună... Alba Iulia.1 Decembrie 1918*[24], antologat și prefațat de Gh. Bulgăr, acesta îi scrie lui Nae Antonescu, amintindu-și de perioada vieții trăită sub arme: „Prietenului de o viață Prof. Nae Antonescu eminent istoric literar omagiul cordial al unui veteran de la Păuliș din toamna lui 1944! Gh. Bulgăr".

Ajunși în anii '80, remarcăm pe studiul *Limba și cultura română în sintezele lui Alain Guillermou* (Limbă și stil)[25], pe lângă „Omagiul lui Gh. Bulgăr", o însemnare care arată că cei doi erau buni creștini, în pofida ateismului care se propovăduia în societatea de atunci: „P.S. Cele mai bune urări de Crăciun și de Anul nou 1984! Cu frăție, Gh. Bulgăr".

Volumul *Cultură și limbaj*[26] ne arată melancolia care începea să-i dea târcoale lui Gh. Bulgăr: „Prietenului Nae Antonescu, eminent istoric literar și om de suflet, - în amintirea lungilor decenii de prietenie și dialoguri literare – omagiu cordial și calde urări de bine de la Gh. Bulgăr iulie 1986".

Următoarele dedicații, deși au fost oferite în două regimuri diferite, mențin constante respectul și prietenia lui Gh. Bulgăr pentru Nae Antonescu: *Ipostaze și confruntări pe ariile romanității*[27]: „Prietenului Nae Antonescu omagiu cordial Gh. Bulgăr", „Sărbători fericite!An nou fertil!"; *Filologie și istorie*[28]: „Prietenului Nae Antonescu cu multă prețuire și afecțiune pentru om și lucrările lui Gh. Bulgăr 1 oct 1988" ;*Mircea Eliade în actualitate – erudiție și artă; corespondență -*[29]: „Lui Nae Antonescu eminent istoric literar cu vechea prietenie și sinceră prețuire – omagiul cordial al lui Gh. Bulgăr 12 XI 1991"; *Un savant romanist, exeget al limbii române: Alf Lombard*[30]: „Lui Nae Antonescu cu prietenie, Gh. Bulgăr"; *Istorie Limbă Cultură*[31]; „Lui Nae Antonescu prieten de o viață cu afecțiune și aleasă prețuire Gh. Bulgăr"; *Carnet francez (Paris 1965-1967, 1987)*[32]: „Lui Nae Antonescu în amintirea juneții noastre studioase aceste modeste însemnări franceze – cu drag și veche afecțiune cordială. Gh. Bulgăr 20 VI 2000".

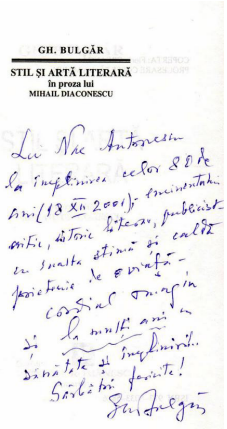
GH. BULGĂR
STIL ȘI ARTĂ LITERARĂ
în proza lui
MIHAIL DIACONESCU

Pe volumul *Carnet francez, (Lyon 1978-1980), Bordeaux (1988-1990)*[33], Gh. Bulgăr îi scrie: „Lui Nae Antonescu cordiale urări – mulțumiri pentru cărți – cu vechea prietenie – aceste pagini modeste franceze, pline de amintiri durabile – Gh. Bulgăr 27 VIII 2001". Într-o „Addenda – legenda!" la această însemnare, avem confirmarea faptului că și Nae Antonescu îi trimitea cărți prietenului din București: „Dragă Nae, îți mulțumesc încă o dată pentru cele 2 cărți despre care voi scrie-, și-ți trimit Carnet francez II, care te poate interesa și mai ales Addenda – e de recitit! – Ce mai lucrezi, curând și tu vei face 80 de ani! Să te țină Domnul în sănătate! Trimit și lui Vulturescu un exemplar; căci acum un an am petrecut frumoase zile la

[23] Publicat în *Analele Universității București*, *Limba și literatura română*, Anul XXVI, 1977, p. 13-24.
[24] București, Editura Militară, 1977.
[25] „Cercetări de limbă și literatură", vol. II, p. 11-17, Sibiu, 1983.
[26] București, Editura Eminescu, 1986.
[27] (Sonderdruck aus/[Extras din]: *Bedeutungen und Ideen in Sprachen und Texten, Berlin*, Akademie-Verlag, 1987, p. 366-375) „Din volumul omagial N. Bahner".
[28] București, Editura Eminescu, 1988.
[29] Baia Mare, Editura Gutinul S. R. L., 1991.
[30] „Comunicări", Hyperion, nr. 2, 1993, pp. 9-19.
[31] Editat de Casa Corpului Didactic, Pitești, 1998.
[32] vol.I, București, Editura Arefeană, 2000.
[33] vol. II, București, Editura Arefeană, 2001.

Sătmar... Am scris o prefață din inimă la cartea lui C. Gheție, alcătuită de fata lui, o carte de 380 pagini, mai ales despre Ardeal – frumoasă! Cordiale salutări, Gh. Bulgăr".

Cu ocazia împlinirii a 80 de ani de viață, Nae Antonescu nu este uitat de Gh. Bulgăr, care pe volumul *Stil și artă literară în proza lui Mihail Diaconescu*[34]îi scrie o ultimă dedicație păstrată în colecția Bibliotecii Județene Satu Mare: „Lui Nae Antonescu la împlinirea celor 80 de ani (18 XII 2001); eminentului critic, istoric literar, publicist – cu înalta stimă și caldă prietenie de o viață – cordial omagiu și *la mulți ani* cu sănătate și împliniri. Sărbători fericite! Gh. Bulgăr". Peste un an, eminescologul Gh. Bulgăr avea să treacă la cele veșnice.

Posteritatea se arată a fi darnică cu cei doi cărturari, pe măsura hărniciei de care au dat și ei dovadă de-a lungul vieții. Astfel, câteva lucrări le-au fost reeditate[35], iar lui Nae Antonescu i-a fost întocmită și o antologie. Nici localitățile de origine nu i-au uitat. Astfel, din anul 2011 Biblioteca Publică din Terebești poartă numele „Nae Antonescu".

După cum am precizat la începutul articolului nostru, sala de lectură a Bibliotecii Județene Satu Mare i s-a atribuit numele „Gheorghe Bulgăr", din anul 2003. Anul 2013 a adus încă o bucurie pentru comunitatea din Sanislău. Familia lui Gh. Bulgăr s-a îngrijit de ridicarea în incinta Școlii Generale din Sanislău, care de altfel îi poartă numele, a unui bust care îl reprezintă pe reputatul filolog.

Dedicațiile prezentate în acest articol ilustrează o prietenie trainică și, cu un cuvânt cuprinzător, desprins din dedicațiile eminescologului pentru cărturarul din Terebești, cordială. Durata și autenticitatea acestei prietenii credem că a fost determinată de acel obiect fermecat care le-a fost far călăuzitor, însoțindu-i de-a lungul întregii vieți: Cartea!

Viorel Câmpean
Biblioteca Județeană Satu Mare
Satu Mare, RO
viorel_campean@yahoo.com

Marta Cordea
Biblioteca Județeană Satu Mare
Satu Mare, RO
marticordea@yahoo.com

Bibliografie

Antonescu, Nae, *Din presa sătmăreană de altădată*, ediție îngrijită, note și indici de Viorel Câmpean și Marta Cordea, Satu Mare, 2013.
Balacciu, Jana; Chiriacescu, Rodica, *Dicționar de lingviști și filologi români*, București, 1978.
Belean, Zora; Belean, Ioan, *Comuna Sanislău,* Oradea, 2010.
Bulgăr, Gheorghe, Nae Antonescu, *Reviste din Transilvania,* în „Limbă și literatură", București, an XLVII, vol. I-II, 2002.
Bulgăr, Gh., Nae Antonescu, *Scriitori uitați,* Cluj-Napoca, 1980, în „Limbă și literatură", București, nr. 1/1981.
Roșescu, Emil I., *Cartea de aur ilustrată a Liceului „Emanuil Gojdu"*, Oradea, 1994.
Vulturescu, George, *Cultură și literatură în ținuturile Sătmarului. Dicționar 1700-2000,* Satu Mare, 2000.

[34] București, Editura Viitorul Românesc, 2001.

[35] Nae Antonescu, *Scriitori uitați*, Cluj-Napoca, 2011 și *Reviste literare interbelice*, Cluj-Napoca, 2012; Gheorghe Bulgăr: *De la cuvânt la metaforă în variantele liricii eminesciene*, Cluj-Napoca, 2011 și *Studii de stilistică și limbă literară*, Cluj-Napoca, 2011.